

vedtager eksempelvis finanslov sammen med SF og Enhedslisten.

Men når ministeren taler om retstilstand på området, må jeg dog sige, at det da er ministeren, der har indført de regler, der har gjaldt, indtil man vedtog den nye lovgivning. Det var jo regler, som ministeren, så vidt jeg husker, indførte pr. 18. maj 1993, hvis jeg ikke husker helt galt. Det var ministeren selv, der lagde reglerne og fik et flertal også dengang på ét mandat for det. Så ministeren kan vel ikke bebrejde andre, at vi har den retstilstand, vi har.

Det, jeg går efter, er ministerens opfattelse, som han har ud fra sit politiske ståsted, af, at det ikke må være sådan, at folk kører i store biler i Danmark. Det er naturligvis ministerens gode ret at have den opfattelse. Og det er klart, at hvis mennesker, der har en stor bil, kører 10.000 km privat, skal de betale for det, men det gør de sandelig også, hvis de bliver beskattet med 112.000 kr., som de hidtil er blevet beskattet med.

Jeg kan kun sige, at jeg glæder mig til at få ministerens officielle svar. Jeg har ventet længe på det. Og jeg kan også sige, at jeg åbenbart er fri for at stille det igen, for ministeren har jo her bekræftet, at han vil komme med tallene hvert kvartal. Så med 2 måneders forsinkelse ser jeg frem til at få dem.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg er glad for, at hr. Flemming Hansen ved, at hvis jeg lover noget, holder jeg det.

Måtte jeg i forhold til historien, uanset hvor interessant eller uinteressant den er, sige, at der blev fremsat et lovforslag i Folketinget den 19. maj 1993, som ikke havde noget loft. Men som jeg sagde før, en minister lovgiver ikke. En minister samler et flertal i Folketinget for den lovgivning, som man foreslår Folketinget. Under udvalgsbehandlingen viste det sig, at der hos de partier, der skulle bakke op omkring det lovforslag, var en forudsætning om, at der kom et loft ind. Derfor kom der et loft ind.

Hr. Flemming Hansen siger, at jeg ikke bryder mig om store biler. Jo, jeg har det som de fleste andre drenge, jeg synes, de er ret gode. Men det, jeg ikke bryder mig om som skatteminister, er, at der er en helt tilfældig lovgivning, der gør, at en bestemt gruppe har nogle helt andre skattemæssige vilkår og afgiftsmæssige vilkår i forhold til, hvordan man beskattes af at køre i de store biler.

Folk må bruge deres penge, som de selv vil, men der bør være en vis ensartethed og ligelig behandling i vores lovgivning. Det er det, jeg tilstræber. Det er det, jeg glæder mig over at jeg er enig med et ret bredt flertal i Folketinget om på det her punkt.

Flemming Hansen (KF):

Det sidste spørgsmål til skatteministeren skal så være: Kan skatteministeren bekræfte, at den ændring, der pludselig var så utrolig vigtig, kom ganske kort tid efter, at der var en tv-udsendelse, der hed »De riges paradys« – en efter min opfattelse meget useriøs tv-udsendelse; det sagde ministeren i øvrigt også selv kort tid efter at det var – og at det var på baggrund af den, at man ændrede reglerne, at det altså alene var på baggrund af en tv-udsendelse?

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Flemming Hansen i, at der var en lang række forkerte, misvisende, fejlagtige oplysninger i den udsendelse. Det har jeg også korresponderet med den pågældende, der stod for udsendelsen, om.

Men det ændrer ikke ved, at jeg fra starten af sagde, at nu ville vi grundigt undersøge de her ting, og i den udstrækning, hvor der var et sagligt grundlag for at foretage ændringer og justeringer i lovgivningen, ville det ske.

Og som jeg nævnte før, var det ikke en ny opfattelse hos mig, at det loft, der var på 450.000 kr. i den tidligere lovgivning, egentlig ikke var specielt sagligt. Derfor var det loft ikke med, da jeg fremsatte forslaget i 1993, men et flertal i Folketinget, der skulle bære det igennem, ønskede, at sådan skulle det være. Derfor blev det sådan.

Det, vi kunne konstatere efter den pågældende udsendelse, var, at der var et flertal i Folketinget, der ikke bare var parat til, men faktisk ønskede for ikke at sige krævede, at der skete en justering. Og det gav mig jo en god lejlighed til at komme med et forslag, der havde en større identitet med det, jeg oprindeligt havde foreslået i 1993.

Det var jo ikke sådan, at vi bare fjernede loftet. Vi gik faktisk ind og foretog grundige, præcise undersøgelser af: Hvad vil det være rimeligt at beskatte med? Og derfor var der både en skærpelse ved, at vi fjernede loftet og en lettelse ved, at vi nedsatte den procent, man skal beskattes af. Grænsen for den blev nedsat fra 450.000 kr. til 300.000 kr. Så det, vi kan kalde lidt større mellemklassebiler, fik faktisk en lempeligere be-